

[Waldorff]

arbejdspladser og i miljøbevægelser, og den indsats, som bliver gjort imod de farlige stoffer og produkter, og derfor vil vi stemme imod den.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg anser dette lovforslag for et vigtigt fremskridt i dansk miljøpolitik, og jeg er derfor glad for, at det her ved tredje behandling får så bred en opbakning, som det vil vise sig ved afstemningen. Det er jo kun yderfløjene, der går imod lovforslaget. Det er typisk, at man forsøger at mistænkeliggøre motiverne bag lovforslaget fra begge, både fra yderste højre og fra yderste venstre, men med modsat fortegn.

Jeg synes, det er at gå lidt vel vidt i sin mistænkeliggørelse, når hr. Karl Møller oven i købet vil insinuere, at der skulle være socialdemokrater, der i denne situation stemmer mod deres overbevisning. Jeg kan oplyse, at der er fuld enighed i den socialdemokratiske gruppe om at stemme for dette lovforslag.

Jeg vil gerne sige til hr. Waldorff, der var meget utilfreds med forslaget og fortsætter mistænkeliggørelsen af det, at den tavshedspligt, han omtaler, omfatter udtrykkeligt ikke problemet om stoffets giftighed, og det er jo det, det er vigtigt at have åbenhed om.

Men som sagt, jeg vil gerne takke for til slutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 91 stemmer mod 43; 13 stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om bygningsfredning.

(Lovforslag nr. L 88. Fremsat 29/11 78. Første behandling 12/12 78. Betænkning 4/5 79).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Når der her ved anden behandling af dette lovforslag er stillet forholdsvis få ændringsforslag og samlet et bredt flertal for lovforslaget, så er forklaringen nok den, at lovforslaget har været godt gennemarbejdet, og at der er givet afklarende svar på mange af de rejste spørgsmål.

Lovforslaget drejer sig jo først og fremmest om den egentlige bygningsfredning, men ud over den egentlige bygningsfredning har der i kommunerne i de senere år været udført et stort bymiljø- og bybevaringsarbejde, og det er et arbejde, hvor kommunerne har fået en værdifuld bistand fra nationalmuseet. Efter lovens gennemførelse overgår også denne del af arbejdet til miljøministeriet. Jeg har derfor bemærket med glæde, at ministeren over for udvalget har givet udtryk for, at der fra de centrale bygningsfredningsmyndigheder fortsat vil blive ydet en sagkyndig bistand til kommunernes bevaringsarbejde.

Jeg er også tilfreds med den overgangsordning, der her er blevet fastsat for de fredede bygninger.

Jeg kan oplyse, at vi vil stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag, det er nr. 6, 7, 9, 10 og 12. I ændringsforslag nr. 6 fastslås det, at også bygninger fra før 1536 bliver omfattet af de overtagebestemmelser, som gælder for øvrige bygninger, og vi finder, at det er en rimelig ordning. Ændringsforslag nr. 9 betyder, at de almindelige krav om retskendelse ifølge retsplejeloven bliver gældende også i tilfælde, hvor bygningsfredningsmyndighederne nægtes adgang til bygningen. I ændringsforslag nr. 10 og nr. 12 fastsættes datoen for lovforslagets fremsættelse som skæringspunktet for henholdsvis ansøgning om nedrivningstilladelse og for, hvornår ejerlejligheder kan udstykkes efter bestemmelserne i den nye lov.